

eller på grundlag af urigtige, eventuelt svigagtige oplysninger fra modtagerens side, skal der ske tilbagebetaling til den nationale myndighed. Da der ofte vil kunne være tvivl om tilbagebetalingskravets størrelse, er der ikke i de nævnte danske love tillagt sådanne fordringer udpantningsret. Kan der ikke opnås en frivillig ordning med skyldneren, eventuelt i form af et frivilligt forlig, må inddrivelsen derfor ske på grundlag af en dom i en civil sag eller straffesag.

Efter lovforslagets og dermed direktivets gennemførelse vil inddrivelse af sådanne fordringer også kunne ske i en anden EF-medlemsstat, jfr. pkt. 1, men fuldbyrdelsesgrundlaget vil for så vidt angår de danske fordringer fortsat i mangel af en frivillig ordning være en dom i en civil sag eller i en straffesag, selv om der ved forslaget § 3, stk. 2, tillægges tilsvarende udenlandske fordringer, der inddrives her i landet, udpantningsret, jfr. bemærkningerne til nævnte bestemmelse.

Ad litra b. Den i litra b nævnte bestemmelse i Rådets afgørelse lyder således:

»importafgifter, præmier, tillægs- eller udligningsafgifter, supplerende afgifter og lignende og andre afgifter, der inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik af Fællesskabernes institutioner er blevet eller vil blive pålagt vareudvekslingen med ikke-medlemsstater, såvel som afgifter og andre gebyrer, der fastsættes inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker, herefter kaldet »landbrugsimportafgifter«.

Bestemmelsen i tiltrædelsesakten lyder således:

»de indtægter, som benævnes landbrugsimportafgifter, indtægter hidrørende fra dels ethvert udligningsbeløb, der opkræves ved indførsel som nævnt i artiklerne 47 og 55, dels de faste elementer, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater, samt mellem de nye medlemsstater som nævnt i artikel 61.«

Ifølge § 2 i de ovenfor nævnte bekendtgørelser varetager toldvæsenet opkrævningen af de afgifter, der er nævnt i direktivets artikel 2, litra b. Efter de ovenfor nævnte love kan fordringerne inddrives ved udpantning. Udlægsforretningen foretages af toldfogder, jfr. § 3 i lov nr. 278 af 26. maj 1976 om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter.

Ad litra c. Den nævnte bestemmelse i Rådets afgørelse lyder således:

»told i henhold til den fælles toldtarif og anden told, der af Fællesskabernes institutioner er blevet eller vil blive pålagt vareudvekslingen med ikke-medlemsstater, herefter kaldet »told«.

Bestemmelsen i tiltrædelsesakten lyder således:

»indtægter, som benævnes told, den told, der opkræves af de nye medlemsstater på samhandelen med ikke-medlemsstater, samt den told, der opkræves på samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater indbyrdes.«

Opkrævningen af told sker i overensstemmelse med toldlovens regler, jfr. lov nr. 519 af 13. december 1972 med senere ændringer. Ifølge lovens § 89, stk. 5, kan fordringerne inddrives ved udpantning.

4. Direktivets enkelte bestemmelser.

Direktivet indeholder bestemmelser, der sikrer gensidig bistand ved fremskaffelse af *oplysninger*, i sager om inddrivelse af fordringer, der er omfattet af direktivet, ved *meddelelse* til skyldneren om afgørelser m. v., der træffes i en anden medlemsstat, og ved *inddrivelse* af de pågældende fordringer.

Efter direktivets *artikel 4* skal den myndighed, der er udpeget hertil i den anmodede stat, meddele vedkommende myndighed i den begærende stat de oplysninger, der er af betydning for inddrivelsen af en fordring. Oplysningerne skal tilvejebringes efter reglerne i den anmodede stat, og myndigheden er kun forpligtet til at videregive oplysninger, som den selv ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende indenlandske fordringer, jfr. artikel 4, stk. 3.

Efter direktivets *artikel 5* skal den myndighed, der er udpeget hertil i den anmodede stat, give skyldneren meddelelse om afgørelser m. v. vedrørende en fordring eller dens inddrivelse. Underretningen skal finde sted i overensstemmelse med reglerne i den anmodede stat.

Bestemmelserne om inddrivelse findes i direktivets artiklerne 6-18. Inddrivelsen skal ifølge *artikel 6* ske i overensstemmelse med reglerne i den anmodede stat, og det er ifølge *artikel 7* en forudsætning for inddrivelsen, dels at fordringen kan tvangsfuldbyrdes i den begærende stat, dels at fuldbyrdelsen har været forsøgt der uden at føre til betaling af hele fordringen. Det dokument, der